

A Fővárosi Ítéltábla az SBGK Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Bajkai István ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Bodolai László ügyvéd (címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen képmás- és hangfelvételhez való jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. március 21. napján kelt 22.P.25.776/2016/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperes azzal, hogy az általa üzemeltetett ... internetes portálon ... napján megjelent „...” című cikkében a felperesről készült videofelvételt hozzájárulása nélkül felhasználta, megsértette a felperes képmáshoz és hangfelvételhez való jogát.

Az alperest a további jogsértéstől eltiltja.

Kötelezi az alperest, hogy 5 napon belül 15 napra a fenti hírportálon tegye közzé az alábbi közleményt:

„Hírportálunk a „...” című cikkében ...-án közzétett videó engedély nélküli nyilvánosságra hozatalával megsértette felperes neve felperes képmáshoz és hangfelvételhez való jogát. A történetekért elnézést kérünk.”

Kötelezi az alperest, hogy 5 napon belül távolítsa el a videofelvétel azon részeit, melyeken a felperes látható és hallható.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint + áfa első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az alperes által üzemeltetett ... internetes hírportálon ...-án „...” címmel cikk jelent meg, melyben a című műsorának előzeteseként egy videomelléklet is közzétételre került.

Módosított keresetében a felperes annak megállapítását kérte, hogy az alperes a fenti videofelvétel felhasználásával, nyilvánosságra hozatalával megsértette a képmáshoz és hangfelvételhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, kötelezését a videofelvétel jogsértő részeinek eltávolítására, valamint elégtételadásra, az általa megfogalmazott, a jogsértést elismerő és elnézést kérő közlemény honlapon történő megjelentetése formájában.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes közszereplő, a ..., közbeszerzésekben érintett. A tárgybeli felvételen az újságíró olyan közügyekkel kapcsolatos kérdéseket intézett hozzá, melyeknek a középpontjában áll.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 38.100 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 36.000 forint illetéket.

A felperes kereseti kérelmét a Ptk. 2:42. § (1)-(2) bekezdésében, a 2:43. § g) pontjában, a 2:44. §-ában, a 2:48. § (1) bekezdésében és a 2:51. § (1) bekezdésében foglalt szabályozásra figyelemmel, a Pp. 346/A. § rendelkezései alapján bírálta el.

Nem vitatott tényként rögzítette, hogy az alperes honlapján ... napján közzétett, a ... műsorának előzetesét tartalmazó videofelvétel a mai napig megtekinthető, a felvételen a felperes is látható és hallható.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése alapján abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes a videofelvétel felhasználásával megsértette-e a felperes képmáshoz és hangfelvételhez fűződő jogát, a felperes közéleti szereplőnek minősül-e, a videofelvétel felhasználására a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása érdekében került-e sor, illetve a videofelvétel a felperes képmáshoz és hangfelvételhez való jogát a szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozta-e.

Kifejtette, hogy jogszabályban rögzített fogalommeghatározás hiányában az adott konkrét eset vonatkozásában szükséges megítélni az érintett személy közéleti szereplői minőségét. A felperes Magyarország ... a hozzátartozója, korábban tulajdonosként, igazgatósági tagként közbeszerzésekben résztvevő és azokat elnyerő cégekben volt érintett. A sajtó számos cikket jelentetett meg a miniszterelnök lányával való házasságát érintően is, de főként az üzleti életben való részvételével, az állami pénzekhez, közbeszerzésekhez, állami cégekhez való kapcsolatával összefüggésben, nagy volumenű ingatlanberuházásokkal kapcsolatosan tudósított. A sajtóérdeklődés középpontjába azáltal került, hogy nevét és személyét kastélyvásárlásokkal, ingatlanvásárlásokkal hozták összefüggésbe.

Mindezek alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes nem minősül politikai közszereplőnek, önmagában azáltal sem válik közéleti szereplővé, hogy Magyarország ... a hozzátartozója, illetve hogy üzletemberként a gazdasági életben tevékenykedik. Ugyanakkor a fent részletezettek okán összességében azt állapította meg, hogy a felperes mind a rokon kapcsolat által, mind pedig a gazdasági életben való szerepvállalása, illetve a közpénzekhez kapcsolódása okán közérdeklődésre számot tartó személy. Közszereplői minőségét nem zárja ki az, hogy nem saját döntése folytán került az érdeklődés középpontjába. A gazdasági életben való részvétele, a közpénzekhez kapcsolódása, a jelentős ingatlanvásárlásokban, ingatlanberuházásokban fennálló érintettsége, továbbá családi kapcsolatai okán számolnia kell azzal, hogy a sajtó és a közvélemény fokozott figyelemmel kíséri ez irányú tevékenységeit. Mindebből következően túrníe kell, hogy az

emberi méltóságának sérelme nélkül a szükséges és arányos mértékben a személyiségi jogait korlátozzák a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása során.

A perbeli videofelvétel alapján rögzítette, hogy a felperest a riporter nem magánjellegű, hanem közérdeklődésre számot tartó kérdésekről faggatta. A ... műsora ingatlanvásárlásokról, kastélyvásárlásokról és a felperesnek ezen vásárlásokhoz való kapcsolódásáról szólt. A közvélemény tájékoztatása céljából közérdeklődésre számot tartó kérdés az, hogy Magyarország régi kastélyait, nagy értékű ingatlanait kik és milyen célból vásárolják meg, azoknak mi lesz a sorsa. E körben a közvéleményt érdekelheti az is, hogy a ... milyen módon kötődik az ingatlanvásárlásokhoz, a vevő cégekhez, cégtulajdonosokhoz. A videofelvételből nem derül ki, hogy a felperes a kastélyvásárlásokkal milyen kapcsolatba hozható, azonban a közvélemény tájékoztatásául szolgálhat az az információ is, miszerint az erre vonatkozó kérdésekre nem kívánt válaszolni, illetőleg kitérő válaszokat adott és magánjellegű kérdéseket intézett a riporterhez. A felvétel felhasználása a felperes emberi méltóságát nem sértette, őt nem ábrázolta rá nézve sértő módon. A téma bemutatását szolgálja az, hogy a felvételen a felperes látható, hallható, ez a szükséges és arányos mértéket nem lépte túl és a felperesnek a riporter kérdéseire adott válaszreakcióját illusztrálja.

Mindezek alapján megállapította, hogy a közéleti szereplőnek minősülő felperesnek el kell tűrni a képmáshoz és a hangfelvételhez fűződő jogának korlátozását, miután a videofelvétel felhasználása nem magánérdekből, hanem a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása céljából történt és az az emberi méltóságát nem sértette.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú határozat megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát indítványozta.

Álláspontja szerint megalapozatlanul jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy közszereplő lenne, nem vette figyelembe a tárgyaláson megtett nyilatkozatait és a keresetében előadott indokait. Abból, hogy valaki közérdeklődésre számot tartó személy, nem következik az, hogy közszereplő. A határozat indokolásából nem derül ki, hogy mi alapján került sor annak megállapítására, hogy személye ténylegesen kastély-, vagy ingatlanvásárláshoz kapcsolódna, az elsőfokú bíróság megalapozatlanul hozta összefüggésbe az ügygel. Azt sajtóhírekre alapozva közérdeklődésre számot tartó ügynek minősítette, és emellett személyét jelen ügytől függetlenül közbeszerzésekre hivatkozással közszereplőnek minősítette. Azon körülmények, hogy a ..., hogy a gazdasági életben üzletemberként részt vesz, közbeszerzésekben részt vevő, azokat elnyerő cégekben érintett és a sajtó érdeklődik személye iránt, sem önmagukban, sem együttesen nem alapozzák meg közszereplői minőségét.

A közszereplő fogalmának jogszabályi meghatározása hiányában a bírósági gyakorlat az irányadó, melynek értelmében az a személy minősül közszereplőnek, aki akár az országos, akár a helyi viszonyok alakulását meghatározó, vagy ilyen célzattal létrejött nyilvános rendezvényeken, eseményeken szerepel, illetve közhatalmat gyakorol, vagy közhatalom gyakorlásával járó tisztségre jelölték, illetve aki a politikai közvéleményt feladatszerűen alakítja. A fogalom lényegi eleme a tudatosság. A nyilvánosság tudatos vállalása nem jelent egyet azzal, hogy valakit a sajtó érdeklődésre számot tartó személyként kezel. A szóban forgó ügy kapcsán sem végzett olyan tevékenységet, mely közszerepléssel járna, a családi élet a magánszféra körébe tartozik, közszereplőként soha nem kívánt fellépni, ezen minőségét üzleti tevékenysége sem indokolja. A sajtó részéről a személyével kapcsolatosan tömegesen közölt cikkek jelentős része nem felel meg a

valóságnak, a sajtószervek általában találgatásokra építenek, így volt ez a per tárgyát képező videofelvétel elkészítésére okot adó ügy tekintetében is.

A videofelvételből egyértelműen kiderül, hogy nem kívánt interjút adni, annak sem az elkészítéséhez, sem a felhasználásához nem adta a hozzájárulását. Kiderül a felvételből, hogy felzaklatta az, hogy az utcán leszólítva magánemberként, rejtett módon felvételt kívánnak készíteni róla, olyan ügyben zavarják, mely nem köthető személyéhez. A perbeli képmás- és hangfelvétel hozzájárulása nélkül úgy jelent meg, hogy annak tárgyát egy hozzá nem köthető üzleti ügy képezte. A videofelvétel elkészítésére nem közszereplés körében került sor. Az alperes nem igazolta, hogy a kastélyvásárlási ügghöz kapcsolódna személye. A videofelvétel felhasználására hozzájárulás hiányában az alperes nem volt jogosult.

Megalapozatlannak tartotta azt a következtetést is, mely szerint a felvétel felhasználása a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása céljából történt, az nem sértette emberi méltóságát, nem volt aránytalan és szükségtelen mértékű. A videofelvétel közérdeklődésre számot tartó kérdései nem alapozzák meg a személyiségi jogai korlátozását arra való tekintettel sem, hogy azok valótlan állításokon alapulnak, nem feleltek meg a valóságnak. Az ingatlan-nyilvántartás adataiból a sajtó megbizonyosodhatott volna arról, hogy nem kapcsolódik személye a kastélyvásárlásokhoz, így a magánéletébe való beavatkozás nem indokolt akkor sem, ha az ilyen tárgyú esetek közérdeklődésre tarthatnak számot. Miután személye és a perbeli kastélyvásárlás nem kapcsolódik össze, ezért sem a kérdések, sem az arra adott válaszai nem bírnak tájékoztató jelleggel, ugyanakkor a felvétel rögzítésével és felhasználásával személyét rossz színben tüntetik fel mások előtt. Szintén megalapozatlan az a megállapítás, mely szerint a közvélemény tájékoztatásául szolgálhat azon információ, hogy nem kívánt válaszolni a cégügyekkel kapcsolatos kérdésekre. Az elsőfokú bíróság nem igazolta, hogy ennek az állításnak milyen információtartalma van, és ez milyen relevanciával bír jelen perben. Nem értett egyet azzal a megállapítással sem, amely szerint a videofelvétel felhasználása nem sértette emberi méltóságát, hiszen a felvétel azt sugalmazza, hogy a szóban forgó kastélyvásárlás hozzá köthető és a vásárlás során visszaélések történtek, azaz személyét tudatosan kívánták lejáratni. A felvétel hozzájárulása nélküli közzététele indokolatlan, aránytalan, szükségtelen volt, így alapjoga nem korlátozható. Az alperes a valótlan tények állításával, valamint azzal, hogy valótlanul visszaélésekkel hozta összefüggésbe, túllépte a szólás- és sajtószabadság határát.

Fellebbezési ellenkérelmében az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A felperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban levont jogkövetkeztetéseivel és érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet. A kereset tárgyává tett videofelvétel vizsgálata és a rendelkezésre álló egyéb peradatok értékelése alapján az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában kifejtett álláspontot csupán részben osztotta.

Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság azt, hogy a sérelmezett videofelvételt a ... munkatársai készítették, azt az alperesi portál a ... című műsor előzeteseként hozta nyilvánosságra. Az alperes cikkében közölte, hogy a ... riportere azt próbálta megtudni, hogy miért a felperes fizette a ... kastélyvásárlásokat intéző cég bejegyzéséhez az illetéket. A ... pedig csak azt hajtogatta, hogy „mi köze hozzá?”, majd megkérdezte a riportertől, hogy van-e férje, aki erre azt válaszolta, hogy ez magánügy. A felperes erre kijelentette, hogy márpedig ő erre kíváncsi.

A másodfokú bíróság egyetértett azzal az állásponttal, hogy olyan közügyhöz kapcsolódó kérdések hangzottak el a riporter részéről, melyek a felperes érintettségét is felvetik. Nyilvánvalóan közérdeklődésre tarthat számot az, hogy kik vásárolják meg a nagy értékű magyarországi ingatlanokat, régi kastélyokat, azoknak mi lesz a jövőbeli sorsa, illetőleg a vásárlás mögött álló gazdasági társaságok tulajdonosi háttere is felkeltheti a közvélemény figyelmét. A fentiek jelentős sajtónyilvánosságot is kaptak. Ennek kapcsán napvilágra került egy olyan információ, mely szerint a felperes illetékfizetési kötelezettséget vállalt a ... kastélyt megvásárló cég alapító cégének cégbejegyzéséhez kapcsolódóan, holott névlegesen nem szerepel a gazdasági társaságban, mindez szintén közérdeklődésre tarthat számot. Az a műsor, melyhez a tárgybeli felvétel készült, a jelentős értékű ingatlanvásárlások mögött álló cégek és a felperes közötti kapcsolatot próbálta felderíteni.

A közéleti viták szükségessége demokratikus jogállamban nem lehet vitatott, azok elsősorban a sajtó, a média útján kapnak kibontakozási lehetőséget. Egységes a bírói gyakorlatban annak megítélése, hogy az aktuális közéleti témában érintett személyek fokozottabban kötelesek eltérni mind a közéletben való megjelenésük, szerepvállalásuk nyilvánosságra kerülését, mind az ezzel kapcsolatos véleménynyilvánításokat. Különösen igaz ez akkor, ha az adott téma állami vagyont, közpénzfelhasználást érint.

Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperes nem minősül politikai közszereplőnek, azonban a miniszterelnök közeli hozzátartozójaként, közbeszerzési ügyekben érintett személyként, a gazdasági életben való szerepvállalása és vagyonosodása okán felkeltette a közvélemény érdeklődését. A másodfokú bíróság egyetért azzal az állásponttal, hogy a felperes minden olyan üzleti megnyilvánulása, amely közpénzt, közbeszerzést vagy bármilyen közérdeklődésre számot tartó ügyet érint, alappal válthatja ki a közvélemény fokozott figyelmét, ezzel a felperesnek számolnia kell. Mindezek következtében a reflektorfénybe került felperes tűrési kötelezettsége határainak tágabbnak, a közszereplőkéhez hasonló mértékűnek kell lennie.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-a alapján mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.

A 13. § értelmében a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban kiegyensúlyozottan tájékoztatni.

A tájékoztatási kötelezettséghez nyilvánvalóan hozzátartozik mások képmásáról és hangjáról való felvételek készítése és felhasználása is. Azonban a sajtónak nincsenek többletjogai e körben, éppen ellenkezőleg: az Smtv. 4. § (3) bekezdése kimondja, hogy a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével.

A Ptk. 2:48. § (1) bekezdése alapján képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához az érintett személy hozzájárulása szükséges. A (2) bekezdés szerint nincs szükség az érintett hozzájárulására a felvétel elkészítéséhez és az elkészített felvétel felhasználásához tömegfelvétel és nyilvános közéleti szereplésről készült felvétel esetén.

A jogvitában a bíróságnak a kereset tárgyává tett, a perbeli cikkhez felhasznált videofelvétel részletet kellett értékelnie, melynek megtekintése alapján egyértelmű volt az, hogy a felvételt készítő ... rejtett kamerát használt. A rejtett kamerás felvétel esetén az érintett nyilvánvalóan nincs

abban a helyzetben, hogy a képmás-, illetve hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához a Ptk. 2:48. § (1) bekezdésében megkívánt hozzájárulást bármilyen formában megadja.

A Ptk. 2:44. §-a értelmében a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja.

A bírói gyakorlat egységes annak megítélésében, hogy egy közéleti szereplőről nyilvános helyen (a perbeli esetben az utcán) készített felvétel közérdeklődésre számot tartó okra, közéleti vitára hivatkozással automatikusan, minden további mérlegelés nélkül nem használható fel, továbbá a felvétel közzététele a jogosult képmáshoz fűződő, törvény által védett rendelkezési jogát csak a közügyek megtárgyalhatósága érdekében szükséges mértékben, azzal arányosan korlátozhatja. (BDT2017.3693.)

Ezért a másodfokú bíróság érdekösszemérést végzett, figyelemmel arra is, hogy minden ügyet egyedileg kell vizsgálni, a véleménysszabadság és a személyiségvédelem kollízióját összetett szempontrendszerrel kell feloldani [7/2014. (III.7.) AB határozat indokolása 56.] Ennek eredményeként úgy ítélte meg, hogy bár a felperesnek a fentiekben kifejtettek okán a közügyek megvitatása körében nagyobb türelemmel kell elviselnie az őt érintő véleménynyilvánításokat, a sajtó és a közvélemény fokozott érdeklődését, azonban a tárgybeli esetben nem indokolt a képmáshoz és a hangfelvételhez fűződő joga védelmének csorbítása.

Nyilvánvalóan vannak olyan esetek, amikor a rejtett kép- vagy hangfelvétel elkészítése indokolt lehet. A bírói gyakorlat ezt akkor tekinti megengedhetőnek, ha egy információ más módon nem szerezhető meg, vagy azt bizonyítékként kell felhasználni, illetve súlyos jogsértés megelőzése érdekében. Ezen eszközt azonban mindig csak a sajtó képviselői számára előírt elveknek, kötelezettségeknek megfelelően lehet alkalmazni.

A Fővárosi Ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy adott esetben a rejtett kamerás felvétel készítése visszaélésszerű volt, a felperesi képmás- és hangfelvétel bemutatása szükségtelen és ezért jogsértő volt. Ennek megítélése során döntő jelentőséggel bírt az, hogy a felperesről bemutatott felvételnek nem volt külön, a közügyek megvitatásához hozzájáruló, azt elősegítő információértéke. Az alperes a tájékoztatási kötelezettségének eleget tehetett volna csupán annak ismertetésével is, hogy a felperes a cégbejegyzéssel kapcsolatos kérdésre nem adott választ, hanem visszakérdezett és magánéletet érintő kérdést is feltett az újságíró felé. A másodfokú bíróság megítélése szerint adott esetben tehát a közérdeklődésre számot tartó üggyhöz kapcsolódóan az oknyomozó újságírói tevékenység a videofelvétel közzététele nélkül is teljesíthető lett volna. Mérlegelése során figyelembe vette azt is, hogy a felperes nem önszántából lépett a nyilvánosság elé és nem számolhatott azzal, hogy amint mond, az nyilvános kritika tárgya lehet.

Mindemellett a jogsértés megítélése szempontjából közömbös volt az, hogy amit mondott és amit az alperes nyilvánosságra hozott, az a felperes személyét rossz színben tüntette-e fel vagy sem.

Fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése megfelelő alkalmazásával megváltoztatta, a Pp. 346/A. § (1) bekezdése, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a)-d) pontjai alapján rendelkezett a személyiségi jogsértés objektív szankcióinak alkalmazásáról, megállapította a jogsértés megtörténtét, az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, közlemény formájában való elégtételadásra kötelezte, továbbá arra, hogy távolítsa el a videofelvétel jogsértéssel érintett részeit. Az elégtételadásra és a jogsértő tartalom eltávolítására 5 napos teljesítési határidőt állapított meg a Pp. 217. § (2) bekezdése alapján, mert a jogsértés sajátosságai ezt indokolták.

A perköltség viselése tárgyában a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint döntött. A másodfokú döntés eredményeként az alperes teljes egészében pervesztesnek bizonyult, így köteles viselni a felperes első- és másodfokú perköltségét, melynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapította meg. Ugyancsak köteles viselni a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett 36.000 forint összegű kereseti [Itv. 39. § (1) bekezdés, 42. § (1) bekezdés] és az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint számított 48.000 forint összegű fellebbezési illetéket, melynek megfizetéséről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében határozott.

Budapest, 2017. október 3.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Spiegelbergerné dr. Pofonka Mariann s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő